

'Oldtimernummerplaten? Neen bedankt, ik ga te graag naar de autokeuring'

Binnenkijken in de garage van Volvo 780-goeroe Hedwig Lambrechts

Een tocht langs Belgische garages. Deze week: de Italiaanse Volvo van 780-goeroe Hedwig Lambrechts.

We konden de tip moeilijk geloven, maar hij klopt als een bus. De Volvo 780 (1991) van Hedwig Lambrechts heeft liefst 315.637 miles of 508.000 kilometer op de teller, maar behalve de wat verweerde lederen voorzetels ziet hij eruit alsof hij pas van de dealer komt. En nog altijd weerklinkt er een jeugdige, machtige sound uit de snelle 2.3-liter-viercilinder-turbomotor die goed is voor 190 pk. 'Jawel, zonder revisie', zegt hij.

'De lak werd in de loop der jaren bijgewerkt, maar je ziet geen kleurverschillen. Roestvorming werd telkens verwijderd en hersteld. Niet met wat geklos, maar tot in de perfectie. Hij kreeg ook een nieuwe achterbumper. Zelfs de embleempjes vernieuwde ik: dat doet veel aan een auto. Ik wil hem voor goed bijhouden, dus krijgt hij altijd nieuwe onderdelen. Hij heeft ook geen oldtimernummerplaat: ik ga veel te graag naar de jaarlijkse autokeuring.'

'De helft van de kilometers heb ik zelf afgemaald. Ik zag hem voor het eerst rijden op de Singel in Antwerpen. En een paar jaar later opnieuw in 't stad. In 2002 signaleerde mijn garagehouder dat hij te koop stond, nadat de eerste eigenaar was overleden.' Hij heeft ook een donkerblauw exemplaar, met een V6-motor. 'Daarmee had ik toen al vier, vijf jaar gereden. De teller van die wagen staat op 453.000 km. Maar hij is niet in rijdende staat. Mogelijk neem ik er afscheid van. Eerder had ik ook een zwarte, die is gesloopt. De rode spaar ik nu wat. Voor 's winters en bij zeer slecht weer heb ik de 740 GL turbodiesel (1989, 322.000 km). En mijn vrouw rijdt met een 745 Turbo (1989, 310.000 km).'

Ik neem achterin plaats. Een salon. Echt leder, echt hout en een geweldige geluidsinstallatie. De 780 werd in april 1985 voorgesteld op het Autosalon van Genève als de allerduurste Volvo. Hij moest destijds 1.950.000 frank of bijna 50.000 euro kosten - evenveel als een Jaguar XJS of een Porsche 911. 'Opties waren er niet: alles wat Volvo op dat moment had en kon, was standaard', zegt Lambrechts. En toen al zag je er zelden een. 'Volgens Volvo werden er 8.518 exemplaren gebouwd. Andere bronnen rapporteren er wat meer. In België werden er 128 verkocht, in Nederland 43. Dit is een van de allerlaatste exemplaren. Dat zie je onder meer aan de handtekening van ontwerper Nuccio Bertone boven de asbak en de typeaanduiding 'Volvo Coupe' in plaats van 780. Ze waren alleen voor de VS en Japan bedoeld, maar via de afdeling 'Tourist & Diplomat Sales' werden er op de Belgische markt toch zes stuks verkocht.'

'De 780 werd ontworpen én gefabriceerd bij Bertone in Turijn. Volvo leverde het mechanische gedeelte aan. 'Het is een bescheiden schoonheid. Hij wekt geen jaloersheid op: het is een Volvo. Alleen kenners reageren erop. Op de ring rond Londen kwam ooit iemand in een Aston Martin rond mij rijden, om hem vanuit elke hoek te bekijken - in Engeland werd hij nooit verkocht.' Hij is Maserati-achtig mooi, zeker in dat bordeaux, beaam ik. 'Nu ben je wel een beetje aan het vloeken in de kerk', lacht Lambrechts. 'Wij zeggen: Red Pearl. Het is geen bordeaux. Afhankelijk van de lichtinval schakelt het van felrood naar zeer donker.'

Hij neemt me mee naar zijn heiligdom: een jongenskamer, met de Volvo 780 als zwaartepunt. En toont me zijn register: zestien opbergmappen met informatie over ongeveer 1.200 780's. 'Al twintig jaar probeer ik zoveel mogelijk te weten te komen van elk exemplaar dat ik tegenkom.'

'Ik kan echt niet zeggen hoeveel Volvo's mijn vrouw en ik al hadden, maar de 700-serie heb ik altijd speciaal gevonden. En ze zijn zeer praktisch. 'Wat een bak', dacht ik toen ik de 780 voor het eerst zag. En ook: 'Die zal ik nooit kunnen kopen. Maar kijk. Bij de Nederlandse 700-vereniging had ik vroeger lidnummer 112, maar bij de lustrumviering kreeg ik nummer 780.'

Bron: Sabato

Copyright De Tijd